

TELEFAKS

Til:	Fiskeri- og kystdepartementet Boks 8118 Dep 0032 OSLO	Faksnr.:	
Att:			
Dato:	12.12.2008	Postadresse:	Postboks 185 - Sentrum 5804 BERGEN Norge
Vår ref.:	08/19268	Besøksadresse:	Strandgaten 229
Saksbehandler:	Thord Monsen	Telefon:	(+ 47) 03495
Telefon:	90592863	Telefaks:	(+ 47) 55238090
Side 1 av		E-postadresse:	postmottak@fiskeridir.no

Hvis det oppstår feil under sending, vennligst ring (+ 47) 94804416

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER ØYEPÅL OG TOBIS I 2009

1. Innledning

Regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2009 ble behandlet som sak 31/2008 under Reguleringsmøtet som ble avholdt 24. – 25. november 2008.

De årlige bilaterale kvoteforhandlingene mellom Norge og EU ble avsluttet 10. desember 2008. Partene ble enige om å gjennomføre et felles forsøksfiske i Nordsjøen i 2009. Partene ble videre enig om at områder som har blitt identifisert som oppfisket ("depleted") skal ekskluderes fra prøvefisket.

Norske fartøy har per 3. desember 2008 fisket 6.070 tonn øyepål i Norges økonomiske sone og 436 tonn øyepål i EU-sonen.

2. Tobis

2.1 Reguleringsmøtets behandling

Fiskeridirektøren foreslo under Reguleringsmøtet at fisket etter tobis holdes stengt i 2009. Det ble påpekt at det kan bli åpnet for et begrenset fiske dersom resultatene fra Havforskningsinstituttets tobistokt våren 2009 tilsier det.

Havforskningsinstituttet orienterte Reguleringsmøtet om at metodene for å beregne kvotene for tobis ikke er gode, men at det finnes få alternativer. Det arbeides i ICES med å utvikle bedre metoder. Havforskningsinstituttet ønsker å innføre områdebasert forvaltning for å hindre

nedfisking av de lokale tobisbestandene. Bestanden er svekket, særlig i Nordsjøen. Dette skyldes den dårlige rekrutteringen siden 2002.

Sør-Norges Trålerlag er av den oppfatning at bestanden bør forvaltes som en bestand. Det ble også pekt på det at selv om bestanden er kommersielt nedfisket vil ikke det si at bestanden er helt nedfisket. Videre pekte *Sør-Norges Trålerlag* på at bestanden er vanskelig å måle ettersom den ikke dukker opp til samme tid og sted.

WWF mener at det i forvaltningen av tobis bør tas hensyn til at tobis er en viktig næringskilde for sjøfugl.

Havforskningsinstituttet anerkjente at det lå store utfordringer i å få bedre kunnskap om bestanden, og håpet derfor at næringen ville bidra i dette arbeidet fremover.

2.2 Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektoratet tar ICES vurdering av bestandens størrelse i NØS til etterretning. Fiskeridirektoratet deler på denne bakgrunn Havforskningsinstituttets oppfatning av at det ikke bør fiskes tobis i NØS i 2009. Fiskeridirektoratet mener at det kun kan åpnes for et fiske etter tobis i NØS i 2009 dersom forskningstokt i regi av Havforskningsinstitutt viser at det finnes felt med fangstbare mengder av tobis. Det vises også til at Norge og EU er enig om at områder som er oppfisket skal utelukkes fra prøvefisket i 2009. Fiskeridirektøren legger til grunn at Havforskningsinstituttets forskningstokt vil gi svar på om det er forsvarlig å åpne for et forsøksfiske etter tobis på de enkelte fiskefeltene eller om områdene må anses som oppfisket, med den konsekvens at det ikke åpnes for et fiske.

Det vises videre at det er mye som tyder på at bestanden er svært stedbunden. Det vil si at det er minimal utveksling mellom de ulike tobisfeltene og at slik utveksling trolig kun skjer når tobis på larvestadiet blir ført med strømmen. Fiskeridirektoratet er derfor av den oppfatning at bestanden bør vise en positiv utvikling i NØS før det tillates et fiske etter tobis.

Fiskeridirektøren tilrår med dette at spørsmål om å åpne for et forsøksfiske i Norges økonomiske sone avgjøres etter at Havforskningsinstituttets forskningstokt er avsluttet.

I forbindelse med kvoteforhandlingene mellom Norge og EU ble det avtalt at norske fartøy kan fiske inntil 20.000 tonn tobis i EU-sonen i ICES statistikkområde IV. Det ble ikke presisert under forhandlingene hvorvidt dette kunne fiskes under forsøksfiske, men de to siste årene har norske fartøy hatt adgang til å fiske en tilsvarende kvote i EU-sonen under forsøksfiske. Endringen fra tidligere år er at EU ikke har en tilsvarende adgang i norsk sone.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at det er mest gunstig å la norske fartøy fiske denne kvoten fra 6. mai 2009. Det vil si når et eventuelt kommersielt fiske skal starte opp, men ettersom Norge og EU er enig om å gjennomføre et felles forsøksfiske bør det tillates å delta i fisket etter tobis i EU-sonen fra 1. april, som er den datoen partene har avtalt at forsøksfiske kan begynne.

Fiskeridirektøren tilrår derfor at kvoten i EU-sonen kan fiskes fra 1. april 2009. Fisket bør avsluttes senest 23. juni 2009 på grunn av faren for stor innblanding av yngel.

3. Øyepål

3.1 Reguleringsmøtets behandling

Fiskeridirektøren foreslo under Reguleringsmøtet at det åpnes for et direkte fiske etter øyepål innenfor en nasjonal kvote i perioden fra og med 1. juni til og med 31. august 2009. Videre ble det foreslått at fartøy med pelagisk tråltillatelse eller Nordsjøtråltillatelse kan ha inntil 20 % bifangst av torsk, sei og hyse ved fiske etter øyepål, hvorav inntil 5 % sei kan leveres til oppmaling.

Sør-Norges Trålerlag var av den oppfatning at redusert innblanding av sei ville bli en større utfordring for fartøyene i øyepålfisket enn i kolmulefisket, men at dette kan avhjelpes ved å benytte stormasket trål. *Sør-Norges Trålerlag* ønsker også å kunne fiske direkte etter øyepål etter 31. august.

3.2 Fiskeridirektørens tilrådning

a) ICES har anbefalt en TAC på inntil 35. 000 tonn for 2009. Et av hovedproblemene i fisket med småmasket trål etter øyepål er at tildels betydelige mengder yngel og småfisk av beskyttede arter kan komme med i fangstene som bifangst, samt fisk i gytemoden alder. Bestandssituasjonen for flere arter som tas som bifangst i fisket etter øyepål og kolmule med småmasket trål er på nåværende tidspunkt dårlig.

I tillegg til den uheldige beskatningen av ungfisk medfører dette fisket problemer med å fastslå den reelle artssammensetningen i fangstene. Med den alvorlige situasjonen disse bestandene generelt befinner seg i, er det nødvendig å treffe tiltak som kan redusere beskatning av slik bifangst i fisket etter øyepål.

For å sikre at fisket gjennomføres ut fra hensynet til bærekraftig og rasjonell beskatning av fiskebestandene totalt sett, er Fiskeridirektoratet derfor av den oppfatning at en rekke tiltak bør introduseres i disse fiskeriene for å bedre beskatningsmønsteret.

Det må samtidig konstateres at virkemidlene innenfor rammen av det tekniske regelverket er begrenset i forhold til å redusere beskatning av yngel og småfisk. Innføring av rist vil for eksempel bare bidra til å redusere innblandingen av større fisk. Samtidig er det viktig å ta hensyn til at øyepål er en viktig næringskilde for flere bestander i Nordsjøen. Dette gjør det nødvendig å vurdere dette fisket i forhold til bestandens plassering i økosystemet.

Det vises også til at dagens prøvetakingssystem for kontroll av landinger av industriråstoff ikke er tilstrekkelig i forhold til å kontrollere den totale fangstsammensetningen i landingene. Fiskeridirektoratet foretar prøvetaking av industritrålfangster ved landing. På dette tidspunkt er kvaliteten på fangsten slik at det ofte er urealistisk å få et korrekt bilde av fangstsammensetningen. Forsøk/undersøkelser har vist at det kan være en betydelig uregistrert innblanding av andre arter enn målarten i disse landingene.

Fiskeridirektoratet vil arbeide videre med å utvikle en tilfredsstillende prøvetaking av industrifangster. I dag ligger fokus på prøvetaking ved landing, men dette fokuset bør endres til prøvetaking om bord i fartøyene under fisket for å få et reelt bilde av fangstsammensetningen. Videre vil vi med bedre kunnskap om arts- og størrelsessammensetningen i industritrålfisket ha et bedre grunnlag til å fastsette bifangstregler som i større grad representerer og setter rammer for det reelle fisket.

Fiskeridirektøren tilrår at det åpnes for et direkte fiske etter øyepål innenfor en nasjonal kvote i perioden fra og med 1. juni til og med 31. august 2009.

b) I henhold til gjeldende bestemmelser er det per dato tillatt å ha inntil 20 % torsk, hyse og sei i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Dette skal i utgangspunktet leveres til konsum, med unntak av lovlig bifangst av sei som kan leveres til oppmaling. Dersom det kun er bifangst av sei vil det si at inntil 20 % av fangsten kan leveres til oppmaling.

Ved fiske etter øyepål er dette en aktuell problemstilling. Forsøk har vist at det er betydelig uregistrert innblanding av andre arter enn målarten i fisket med småmasket trål etter øyepål.

Når vi i tillegg vet at prøvetakingssystemene gir begrenset kunnskap om den faktiske sammensetningen av fangstene er det grunn til å tro at store mengder sei i dag går til oppmaling og at dette ikke registreres som sei. Det vil si at vi tillater et stort uregistrert uttak av sei. Dette er svært uheldig, både av hensyn til fangststatistikken og bestandsvurdering.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at adgangen til å la inntil 20 % sei gå til oppmaling må reduseres.

Det er ikke utviklet en fullgod teknologi som gjør det mulig å sortere ut innblanding av andre arter, herunder yngel og småfisk foruten fisk i gytemoden alder, fra fangstene i et direktefiske etter øyepål. Tillatt andel bifangst av sei som går til oppmaling bør imidlertid kunne reduseres. Det påpekes at det fremdeles vil være adgang til å levere inntil 20 % bifangst av torsk, hyse og sei, men at det bare er adgangen til å levere sei til oppmaling som reduseres.

Fiskeridirektøren legger avgjørende vekt på det ikke registreres uttak av relativt store mengder sei og er derfor av den oppfatning at denne innstramningen er nødvendig for å få et bedre bilde av det faktiske uttaket.

I dette fisket er det i tillegg registrert betydelige innslag av yngel og småfisk av beskyttede arter i det direkte fisket etter øyepål. Dette skjer ettersom fisket foregår på grunnere vann enn 200 meters dybde. Det vises til at det er grunnleggende prinsipp i norsk fiskeriforvaltning at det i minst mulig grad skal fiskes på yngel. Fiskerier hvor dette skjer bør i størst mulig grad begrenses.

Videre bør regulering av dette fisket i fremtiden ses i sammenheng med et opplegg med periode- og områdebasert stenging av felt, hvor innblanding av andre arter er for høy i forhold til gitte kriterier.

Fiskeridirektoratet vil på dette grunnlag redusere adgangen for norske fartøy til å levere sei til oppmaling. Fiskeridirektøren vil gjøre følgende endringer i § 49 i forskrift om utøvelse av fisket av 22. desember 2004 (utøvelsesforskriften):

”§ 49 Oppmaling av torsk, hyse sei, kystbrisling og vassild

(2) Unntatt fra forbudet i første ledd er inntil 5 % av lovlig bifangst av sei etter § 37 nr. 1.”

4. Fiskeridirektørens forslag til forskrift

Idet en viser til det som er fremkommet ovenfor, samt saksdokumentene som er fremlagt for Reguleringsmøtet vil foreslår Fiskeridirektøren følgende forskrift:

Forskrift om regulering av fisket etter øyepål og tobis i 2009

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... desember 2008 med hjemmel i lov om forvaltning av villevande marine ressursar (havressurslova) av 6. juni 2008 nr. 37 §§ 11,12 og 16 fastsatt følgende forskrift:

KAPITTEL 1. FISKEFORBUD

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande øyepål og tobis i 2009.

KAPITTEL 2. ØYEPÅL

§ 2. Deltakelse og maksimalkvote

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta fiske og lande øyepål i perioden fra og med 1. juni til og med 31. august 2009.

Fiskeridirektoratet fastsetter maksimalkvoter for fartøy med pelagisk trållatelse og nordsjøtrållatelse på grunnlag av en basiskvote (100 % av konsesjonskapasitet). Kvote til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For fartøy med pelagisk trållatelse og nordsjøtrållatelse nyttes fastsatt konsesjonskapasitet, jf forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) §§ 2-8 annet ledd og 2-12 annet ledd.

§ 3 Bifangst av øyepål

Uten hinder av § 1 kan øyepål fiskes som bifangst i et direkte fiske etter andre arter.

§ 4 Totalkvote i EU-sonen

Norske fartøy kan fiske inntil 1.000 tonn øyepål i EU-sonen i ICES statistikkområdet IV.

KAPITTEL 3. TOBIS

§ 5 Forsøksfiske

Norske fartøy med adgang til å delta kan fiske og lande tobis i perioden fra og med 1. april til og med 6. mai 2009 i EU-sonen i ICES statistikkområdet IV.

For norske fartøy skjer deltakelse i perioden angitt i første ledd etter kunngjøring og skriftlig påmelding til Fiskeridirektoratet. Etter påmeldingsfristens utløp avgjøres deltakelsen ved loddtrekning.

Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere kriterier for deltakelse og gjennomføring av fisket etter tobis i perioden angitt i første ledd.

§ 6 Totalkvote i EU-sonen

Norske fartøy kan fiske inntil 20.000 tonn tobis i EU-sonen i ICES statistikkområdet IV.

KAPITTEL 4. FELLESBESTEMMELSER

§ 7 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy. Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak for fartøy som erverves til utskifting av fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd som oppfyller vilkårene for bruk av leiefartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 8 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

§ 9 Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping

Er tobis eller øyepål forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 10 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket etter tobis i EU sonen når områdekvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 11 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes etter §§ 60, 61 og 64 i lov om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) av 6. juni 2008 nr. 37. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 12 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2009 og gjelder til og med 31. desember 2009.

Med hilsen

Stein-Åge Johnsen
seksjonssjef

Thord Monsen
rådgiver

Kopi til:

Aksel Eikemo
Peter Gullestad
Liv Holmefjord
Stein-Åge Johnsen
Robert Misund
Snorri Palmason
Lisbeth Plassa
Hanne Østgård